

ikke rigtigt har studeret Loven af 29. Marts 1904 § 1, 4de Stykke, eller ikke har haft den præsent, thi der staa ligefrem, at Udskrivningen kan finde Sted ved en henimod Slutningen af Skolehalvaaret afholdt Prøve, og der er ingen Steder udtalt, at dette „henimod“ skulde betyde den 15de. Der er sikkert ingen Tvivl om, at Prøven kan lægges paa et hvilket som helst Tidspunkt i de Maaneder, der gaar forud, altsaa April og Oktober, og at altsaa Udskrivningen kan finde Sted paa et hvilket som helst Tidspunkt i disse Maaneder.

Det ærede Medlem fra Aarhus (Stilling), der omtalte Konfirmationsundervisningen, har ikke Ret, naar han sagde, at den er bundet til Udskrivningen af Skolen; tværtimod, den tvungne Forbindelse mellem dem er ifølge Lov ophævet. Men jeg indrømmer, at Skolekommissionerne de fleste Steder af praktiske Hensyn henlægger Eksaminerne omtrent til samme Tid, som Konfirmationen finder Sted, for ikke at faa nogen Divergens mellem Udskrivningen og Konfirmationen. Men i øvrigt maa jeg, hvis der virkelig skulde finde noget saadant Sted, som det ærede Medlem omtalte, at Præsterne henlægger Konfirmationsundervisningen til et saadant Tidspunkt, at den kommer i Strid med Skoleundervisningen, henvise til, at der findes strenge og bestemte Regler om denne Sag, dels i Ministeriets Cirkulære af 20. November 1906, dels og ganske særlig i den Anordning om Konfirmationen, som udgik under 1. Februar 1909, § 2. Der er der udtrykkeligt — men det er muligt, at man i Aarhus ikke har fulgt disse Regler — fremhævet, at de forskellige Skolemyndigheder maa samles med Præsten til et Møde om Ordningen af dette Forhold, og at Præsten i enhver Henseende maa rette sig efter disse Myndigheder og lægge sin Konfirmationsforberedelse paa saadanne Tider, at den ikke kolliderer med Skoleundervisningen. Det er muligt, at disse Regler ikke følges alle Steder, men saa maa det være Skolemyndighedernes Sag med Anordningen i Haand at kræve det.

Det ærede Medlem fra Vejle (Jacobson) ønskede, at Bevillingen til Fribefordring af Skolebørn, som nu kun omfatter større Byer, ogsaa maatte omfatte de mindre Byer. Da denne Sag overgik fra Trafikministeriets Budget til Kultusministeriets, var der foruden København 6 Byer, der fik Del i Bevillingen: Frederiksberg, Aarhus, Odense, Aalborg, Randers og Horsens. Siden er der indkommet Andragender fra flere andre Byer: Nykø-

bing F., Næstved og Herning. Ministeriet har overfor disse Andragender altid indtaget det Standpunkt, at man har stillet i Udsigt at ville tage Spørgsmaalet under Overvejelse, men man vil ved disse Overvejelser, selv om man vil stille sig aldrig saa velvillig overfor denne Sag, ikke kunne se bort fra, at Bevillingen til Skolebørns Fribefordring efterhaanden andrager en ret betydelig Sum paa Finansloven. Efter en Beregning, vi har foretaget i Kultusministeriet og Ministeriet for offentlige Arbejder, anslaaes Beløbet til 305,000 Kr., men det er overskredet med 50,000 Kr., saa vi nu er oppe paa henimod 400,000 Kr. Nu kan ærede Medlemmer maaske mene, at det ikke har noget at sige, det er ikke nogen egentlig Udgift for Staten, man opfører Beløbet som Udgift paa Kultusministeriets Budget, men opfører det atter som Indtægt paa Trafikministeriets Budget. Det er meget rigtigt, men en Udgift er det alligevel; for saa vidt som Jernbanekørsel overhovedet medfører Udgift, bliver dette ogsaa en Udgift, og det er en ret følelig Udgift paa Kultusministeriets Budget. Der- som alle Byer fik Del i Bevillingen til Fribefordring, vilde man komme op paa 1/2 Mill. Kr., saa det synes mig, at man skulde være en lille Smule forsigtig. Dertil kommer ogsaa, at der ikke er samme Anledning til at lade mindre Byer faa Del i den som de større, thi Trangen til at skaffe Skolebørn Ophold i Ferien kommer egentlig først frem i Byer, der har naaet en vis, ikke helt ringe Størrelse. Denne Bevilling angaar jo kun de egentlige Ferierejser. Man har desuden de saakaldte 1-Dagsture, Rejser, som Børn kan foretage paa een Dag fra deres Hjemsted til en Station indenfor samme Statsbaneomraade, og den har alle Købstæder lige Adgang til sammen med Landet indenfor de i Ministeriets Bekendtgørelse af 26. Maj 1913 fastsatte Grænser.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laurson) klagede over, at Statens Feriekursus paa Lærerhøjskolen undertiden strakte sig ud over Skoleferien. Det var naturligvis det ønskeligste, om disse Kursus og Ferien helt kunde falde sammen, men for det første falder alle Skolers Ferie ikke paa samme Dage, og af den Grund er det ganske umuligt at holde ethvert Kursus klart af alle Deltagernes Skoledage. For det andet er det vanskeligt at skaffe brugbare Kursusdeltagere til et hvilket som helst Tidspunkt. Jeg tror for øvrigt, at det kun er i ganske enkelte Tilfælde, der har været Vanskeligheder i den Henseende.